

## عنوان مقاله:

بررسی نقش معماری بومی در مرمت بافت های فرسوده شهری- نمونه موردی محله عامری اهواز

## محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی رویکردهای نو در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

## نویسندگان:

صادق سیاحی - گروه مهندسی معماری، پردیس علوم و تحقیقات خوزستان، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

بهزاد وثیق - گروه مهندسی معماری، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

## خلاصه مقاله:

امروزه استفاده از ارزش های معماری بومی در فرایند طراحی و توسعه بناها و بافت های فرسوده از اهمیت زیادی برخوردار است. این معماری علاوه بر توجه به طبیعت و اقلیم، با فرهنگ منطقه نیز سازگار می باشد. این معماری بعنوان یکی مظاهر و نمادهای بسیار مهم فرهنگی قوم می باشد که می تواند در جهت احیاء و حفظ ارزش های فرهنگ بومی منطقه تاثیرگذار باشد. در این مقاله سعی بر این است که به بررسی نقش و تاثیر معماری بومی در احیاء و توسعه بافت های فرسوده شهری پرداخته شود. یکی از بافت های تاریخی و فرسوده شهری که نیاز به احیای و توسعه دارد بافت تاریخی و فرسوده محله عامری واقع در شهر اهواز می باشد. احیاء و توسعه این بافت بدلیل تاریخی بودن و همچنین بقارگیری در مرکز شهر از اهمیت زیادی برخوردار است. فرایند حاکم بر این تحقیق بصورت توصیفی- تحلیلی است که روش جمع آوری دادههای آن بصورت کتابخانه ای می باشد. در ابتدا به ارایه مبانی نظری پیرامون، و سپس معرفی محدوده مورد مطالعه و پرداختن به نقاط قوت و ضعف نقش معماری بومی در مرمت بافت آن، پرداخته شده است. در پایان، موضوع با یک نتیجه گیری به انتها می رسد.

## کلمات کلیدی:

بافت فرسوده شهری، مرمت، محله عامری اهواز، معماری بومی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/652527>

